

Scenariusz lekcji nr 2

ROZGRZEWKA

Rozpoczynamy lekcję odegraniem przez dzieci scenki z poprzedniej lekcji, której dzieci nauczyły się na pamięć w domu. Powtarzamy dialog taką ilość razy, żeby każde dziecko wcieliło się przynajmniej raz w jedną z postaci.

FILM

Następnie odsłuchujemy dialog z kolejnej lekcji, nie zaglądając do tłumaczenia. Pytamy dzieci, co wydarzyło się w dialogu (z pewnością udało im się zrozumieć sytuację). Słuchamy dialogu po raz drugi, tym razem zaglądając do tłumaczenia i po raz trzeci, robiąc przerwę po każdej wypowiedzi, tak aby dzieci mogły każde wyrażenie powtórzyć (najpierw grupowo, potem indywidualnie).

Następnie proponujemy przykłady sytuacji z codziennego życia dzieci, pytając, które z wyrażeń użytych w dialogu można by użyć w konkretnym przypadku. Np. kiedy ktoś zabierze jakąś rzecz, która należy do Ciebie, mówisz „C'est à moi” (To moje), kiedy ktoś kłamie, mówisz „Tu mens” (Kłamiesz), kiedy ktoś plecie głupstwa, mówisz „N'importe quoi” (Bzdury), kiedy ktoś hałasuje, a Ciebie akurat boli głowa, mówisz „Silence!” (Cisza!), kiedy ktoś Cię przeprosi, a Ty chcesz pokazać, że nie chowasz urazy, mówisz „C'est pas grave” (Nie szkodzi), kiedy ktoś powie, że chciałby loda, a Ty także masz ochotę, mówisz „Moi aussi!” (Ja też!), kiedy zastanawiasz się, czy ktoś mówi prawdę i postanawiasz to zweryfikować, powiesz „Voyons...” (Zobaczymy...). Prowadzący zajęcia powinien mieć przygotowanych kilka rozmaitych sytuacji, w których można wykorzystać wyrażenia z dialogu. Można posiłkować się podanymi powyżej przykładami lub wymyślić własne, a w razie wątpliwości zapraszamy do kontaktu z nami. Zachęćmy dzieci do wymyślenia innych sytuacji a grupa niech proponuje stosowne wyrażenia.

Prosimy dzieci, żeby na kolejne zajęcia nauczyły się dialogu na pamięć.

SŁÓWKA

Przechodzimy do zakładki „Słowniczek”. Dzieci oglądają obrazki, odsłuchują wymowę słów i powtarzają je głośno (grupowo i indywidualnie). Następnie pokazujemy różne przedmioty w klasie (ławka, krzesło, tablica itp.) i prosimy, żeby dzieci je nazywały. Jeśli dzieci szybko nauczą się proponowanych słówek, więcej słówek dotyczących przedmiotów w klasie znajdziemy w zakładce „Zobacz także”.

GRAMATYKA

Przechodzimy do zakładki „Gramatyka”. Zapoznajmy się z różnymi zastosowaniami „C'est...” w języku francuskim. Zachęćmy dzieci do tworzenia zdań z własnymi imionami lub innymi znanymi już rzeczownikami:

C'est Monika. (To Monika.) C'est un garçon. (To chłopiec.) C'est une fille. (To dziewczynka.) C'est un Polonais. (To Polak.) C'est une Française. (To Francuzka.) C'est un cartable. (To tornister.) C'est un tableau. (To tablica.) C'est un livre. (To książka.) C'est une chaise. (To krzesło.) itp.

WYMOWA

Przechodzimy do zakładki Fonetyka i wykorzystujemy dowcip o żabie i przykładowe wyrazy do ćwiczeń wymowy.

KULTURA

Zapoznajemy się z treścią zakładki „kultura”. Zapytajmy dzieci, po odsłuchaniu pierwszej piosenki, na czym polega innowacyjność piosenkarki Camille. Po odsłuchaniu wszystkich lub wybranych utworów zachęćmy dzieci do eksperymentów z własnym głosem. Niech na przykład, wydając dźwięk za pomocą strun głosowych, jednocześnie poklepią się po klatce piersiowej. Czy potrafią odnaleźć ten dźwięk w utworach Camille? Można też spróbować sprowokować dyskusję o domniemanym „szaleństwie” piosenkarki. Dlaczego kreatywni ludzie często spotykają się z brakiem zrozumienia? Gdzie przebiega granica między oryginalnością a dziwactwem? Kreatywnością a szaleństwem?

ZOBACZ TAKŻE

Możemy tu poćwiczyć m. in. wymowę dźwięku [e] Dzieci mogą próbować powtarzać wyrazy, nawet jeśli nie rozumieją ich znaczenia. Chodzi o to, aby osłuchiwać się z językiem.